

דעות מעיתונים וספרים על המוסיקה הפופולרית המודרנית

מובאים כאן תרגום של דברים שמצאתי בעיתונים וספרים של הגוים על מוסיקת "רוק" שנוהגים לנגן אותה היום בציבור החרדי ומכנים אותה בשם "המוסיקה החסידית".

★ מתוך מילון "גרוב" החדש של מוסיקה ומוסיקאים (2001), כרך 21, שמתאר את מוסיקת "רוק": "מבחינה מוסיקלית היא נוטה להיות מוגברת מאד, עם מקצב חזק, עם צורות קצב שנחשבות בדרך כלל להיות ארוטיות (תשוקתיות), ולשאוב הרבה ממקורות מוסיקלים עממים (במיוחד אמריקנים-אפריקנים) מדרום ארה"ב."

★ שם, כרך 20, עמוד 106: צנזור וטכניקות אחרות להחליש את ההשפעה ש"רוק אנד רול" משקפים את התפיסות המדוייקות של הכח שלו לפקפק בהתנהגויות המקובלות ולשבש אותן."

★ "האסקולה של "רוק אנד רול" התרכזה בעיקר במינימום של קו מלוודי ובמקסימום של רעש קצבי, ובכך התחרה בכוונה באידיאלים האומנותיים של הג'זנגל עצמו" [אנציקלופידיה בריטניקה, ספר השנה 1955 עמ' 470]

★ "זה מושך את החלק השפל ביותר של האדם, ומגלה בהמיות והמוניות". [עיתון "ניוסייט", 23.4.56, עמ' 16]

★ "רוק אנד רול מבעיר ומלהיב צעירים כמו תופי הטאם טאם (תוף אפריקאי) של הג'זנגל". ["וריטי", 23.4.56, עמוד 32]

★ "פסיכיאטר בעל שם תאר את מוסיקת "רוק אנד רול" בימינו כ"מחלה מדבקת" ו"סימן נוסף של מרידת בני הנוער". ד"ר פרנסיס ג'

ברייסלנד, פסיכיאטר ראשי ב"מוסד החיים" קרא לרוק אנד רול
"מוסיקה בצורה קניבלית ושבטית". [ניו יורק טיימס, 28.3.56, עמוד

[33

★ "דברים משונים קורים בזרם הדם כשעושים תהודה מוסיקלית
מקבילה לקצב של דופק הלב." המנצח הרברט וון קראיאן. [ניו יורק
טיימס, 27.10.56, עמוד 35]

★ "זה ישחק את המבנה המוסרי של האדם... של רוחניות
בנישואין קדושים.... בכל מה שהאדם הלבן בנה דרך ההתמסרות שלו
לה'." [עיתון "הדרומי", 3.56, עמוד 6]

★ רוק אנד רול "מייצג איזה סוג של שינוי בערכים שלנו. מה קרה
למושגים שלנו של יופי, צניעות ומוסריות?" [נשיא ארה"ב אייזנהאואר
בנאום פומבי 1956]

★ הזמר פראנק סינטרה בדיונים בקונגרס בשנת 1958 אמר שרוק
אנד רול "הוא הצורה הברוטלית, מכוערת, חמורה, ומושחתת ביותר
של ביטוי שהיה המזל הרע שלי לשמוע. רוקנ'רול מריח מזויף וכוזב.
זה מושר, מנוגן ומחובר לרוב ע"י בריונים מפגרים, ובאמצעות החזרה
הכמעט מטומטמת שלו, והמילים המלוכלכות, ערמומיות, גסות
ותאוותניות – במציאות ברורה, זה מצליח להיות המוסיקה הצבאית
של כל עבריין בעל פאות לחיים על פני האדמה." [מובא בניו יורק
טיימס מגזין, 12.1.58, עמוד 19]

★ "המאפיין המגדיר הבסיסי של רוק אנד רול היה תמיד ציון קצב
של 4/4, שבו הפעימה השנייה והרביעית מודגשות בכבדות. בכל שירי
וריקודי הרוק הכח התומך את התנועה הוא הקצב הקבוע "אחת –
שתים – שלש – ארבע". [לנגדון ווינר: "המיתה המשונה של רוקנ'רול"
בספר "רוק אנד רול יתקיים", עורך ג. מרכוס, עמ' 46]

★ [ומתוך מאמר "למה הם עושים רוק אנד רול, והאם ראוי שיעשו
כן?" מאת גרטרוד סמואלס בניו יורק טיימס מגזין, 12.1.58, עמוד 19]:
"מהו הדבר הזה שקוראים 'רוקנ'רול'? מה זה שגורם לבני נוער, רובם
ילדים בין הגילאים 16–12 להשליך את כל המעצורים שלהם, כביכול

היו באסיפה מהפכנית? מה – מי – אחראי בהתקפות האלה? והאם הדור הזה של בני נוער הולך לגיהנום?

★ "מקור חשוב כמובן, היא המוסיקה עצמה. טכנית רוקנרול משתלשלת ממוסיקת "הבלוז", אבל רוקנרול הוא שלוחה של מה שהיה נקרא "קצב ובלוז", מוסיקה של שנות השלשים והארבעים שכוונה בעיקר לעבר השוק הכושי. המוסיקה הזאת הדגישה את הפעימה השניה והרביעית של כל קצב. רוקנרול מנצל אותו מקצב כבד ע"י עשייתו כבד יותר, תאוותני ותשוקתי יותר ע"י הפיכתו למה שנהיה ידוע כ"מקצב הגדול". זהו מקצב מתוח ומונוטני שלעתים נותן למוסיקת רוקנרול התמדה ג'ונגלית" [שם].

★ "לפי אלן בלום (בספר סגירת השכל האמריקני), רוק אנד רול הוא למעשה לא פחות ולא יותר מהקצב הפראי והפרימיטיבי של אפריקה החשוכה ביותר." [מ"פרסנט טנס: רוק אנד רול ותרבות" עורך אנטוני דה קורטיס, עמוד 47]

[ישנם עוד הרבה מקורות שמזכירים שהיסוד של מוסיקת "רוק" הוא פריצות, שאינם ראויים להדפיס].